

Головний інформаційно-аналітичний центр держ. системи обліку РАВ за актами інвентаризації проводить аналіз обліку, зберігання та переміщення РАВ, забезпечує внесення інформації до Держ. реєстру РАВ і Держ. кадастру сховищ та місць тимчасового зберігання РАВ, у разі виявлення порушень готове висновки та надсилає їх відповідним органам управління для розслідування і оперативного впровадження заходів щодо усунення виявлених недоліків.

Головний інформаційно-аналітичний центр держ. системи обліку РАВ після узагальнення звітних документів інвентаризації надає інформацію про результати проведення держ. інвентаризації РАВ для затвердження до ДСНС України.

Держ. корпорація «Укр. держ. об'єднання „Радон“» щороку складає звіт з питань ведення кадастру сховищ та місць тимчасового зберігання РАВ. Указаний звіт не пізніше 28 лют. наступного за звітним роком Держ. корпорація подає до Держ. інспекції ядерного регулювання України та МОЗ України.

Документація Кадастру підлягає безстроковому зберіганню.

Г. І. Балюк, О. Ю. Кронда.

ДЕРЖАВНИЙ КАДАСТР ТЕРИТОРІЙ ТА ОБ'ЄКТІВ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ – система необхідних та достовірних відомостей про природ., наук., прав. і ін. характеристики територій та об'єктів, що входять до складу ПЗФ. Ведеться Мінприроди України і його органами на місцях за рахунок держ. бюджету, коштів Держ., республікан-

ського АРК та місц. фондів охорони навколошнього природ. середовища з метою оцінки складу й перспектив розвитку ПЗФ, стану територій та об'єктів, що входять до нього, організації їх охорони й ефективного використання, планування наук. досліджень, а також забезпечення держ. органів, заинтересованих підприємств, установ та орг-цій відповідною інформацією, необхідною для вирішення питань соц.-екон. розвитку, розміщення продуктивних сил і з ін. метою, передбаченою зак-вом України. Містить відомості про прав. статус, належність, режим, геогр. положення, кількісні та якісні характеристики цих територій та об'єктів, їх природоохорон., наук., осв., виховну, рекреаційну й ін. цінність.

Держ. заклад «Держ. екол. акад. післядипломної освіти та управління» Мінприроди України є орг-цією, що відповідає за здійснення техн. роботи щодо наповнення та оновлення Єдиної гео-інформаційної системи і бази даних Держ. кадастру ПЗФ. Документація кадастру включає: форму 1 ДКПЗФ «Картка первинного обліку територій та об'єктів ПЗФ України»; форму 2 ДКПЗФ «Держ. кадастр територій та об'єктів ПЗФ України»; форму 3 ДКПЗФ «Карта-схема розташування територій та об'єктів ПЗФ України»: регіонів – у масштабі 1:200 000, України – у масштабі 1:500 000; форму 4 ДКПЗФ «Зміни у складі ПЗФ України». Мінприроди України формує та забезпечує оприлюднення на офіц. веб-сайті Мінприроди України матеріалів кадастру в термін до 1 черв. відповідного року. Оприлюднення даних кадастру здійснюється раз

на 5 років (за станом на 1 січ. відповідного року) – Видання «Держ. кадастр територій та об'єктів ПЗФ України станом на 01.01.2013 р.». Дані кадастру включають: дані за формулою 2 ДКПЗФ «Держ. кадастр територій та об'єктів ПЗФ України» для адм.-тер. одиниць і держави в цілому; дані за формулою 3 ДКПЗФ «Карта-схема розташування територій та об'єктів ПЗФ України» у межах адм.-тер. одиниць та держави в цілому. У проміжні роки за рішенням Мінприроди України можуть оприлюднюватися додаткові відомості відповідно до змін у складі ПЗФ, що відбулися упродовж року, за формулою 4 ДКПЗФ «Зміни у складі ПЗФ України». ПЗФ України станом на 1 січ. 2013 має у своєму складі 8009 територій та об'єктів заг. (фактично) площею 3655,4867 тис. га, в межах території України і 402,5 тис. га в межах акваторії Чорного моря. Відношення площин ПЗФ до площин держави («показник за повідності») становить 6,05%.

Літ.: Екологічне право України. Особлива частина / [О. М. Шуміло (кер. авт. кол.), І. В. Бригадир, В. А. Зуев та ін.]; за заг. ред. О. М. Шуміла. Х., 2017.

В. В. Шеховцов.

ДЕРЖАВНИЙ КЛАСИФІКАТОР ВІДХОДІВ – систематизований перелік кодів і назв відходів, призначений для використання в держ. статистиці з метою надання різноміцної та обґрунтованої інформації про утворення, накопичення, оброблення (перероблення), знешкодження та видалення відходів.

Питання держ. обліку відходів, віднесення їх до певних категорій та класифікаційних груп регулюється ЗУ «Про відходи» від 5 берез. 1998 № 187/98-ВР, постановою КМУ від 1 листоп. 1999 № 2034 «Про затвердження Порядку ведення державного обліку та паспортизації відходів», постановою КМУ від 31 серп. 1998 № 1360 «Про затвердження Порядку ведення реєстру об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів», Держ. класифікатором «ДК 005-96. Класифікатор відходів», затв. наказом Держстандарту України від 29 лют. 1996 № 89 та ін.

Класифікатор відходів входить до держ. системи класифікації та кодування техн.-екон. та соц. інформації.

Д. к. в. забезпечує інформаційне підтримання у вирішенні широкого кола питань держ. управління відходами та ресурсовикористанням на базі системи обліку та звітності, гармонізованої з міжнар. системами, зокрема, у галузі екології, захисту життя та здоров'я населення, безпеки праці, ресурсозбереження, структурної перебудови економіки, сертифікації продукції (послуг) та систем якості.

Використання класифікатора відходів створює нормат. базу для проведення порівняльного аналізу структури та обсягу утворення відходів у межах Європ. статистики усіх видів екон. діяльності, у т. ч. Європ. виробничої статистики, статистики агрокомплексу, статистики послуг, а також порівняльного аналізу послуг, пов'язаних з відходами, на міжгалузевому, держ., міждерж. рівнях.

Об'єктами класифікації є відходи, під якими розуміють будь-які речовини та предмети, утворювані у процесі інших життєдіяльності людини, внаслідок

техногенних чи природ. катастроф, що не мають свого подальшого призначення за місцем утворення і підлягають видаленню чи переробці з метою забезпечення захисту навколошнього середовища і здоров'я людей або з метою повторного їх залучення у госп. діяльність як матеріально-сировинних і енергет. ресурсів, а також послуги, пов'язані з відходами.

Д. к. в. відіграє важливу роль при здійсненні держ. обліку та паспортизації відходів.

Держ. облік відходів – єдина держ. система збирання, узагальнення, всеобщого аналізу та зберігання відомостей про відходи під час їх утворення та здійснення операцій поводження з ними. Паспортизацією відходів є процес послідовного збирання, узагальнення та зберігання відомостей про кожний конкретний вид відходів, їх походження, техн., фіз.-хім., технол., екол., саніт., екон. та ін. показники, методи їх вимірювання і контролю, а також про технології їх збирання, перевезення, зберігання, оброблення, утилізації, видалення, знешкодження і захоронення.

Паспортизація відходів ведеться підприємствами з метою їх вичерпної ідентифікації (віднесення відходів до певних категорій та класифікаційних груп, виходячи з їх походження, складу, стану, небезпеки для довкілля, здоров'я людини, технол. можливостей утилізації, знешкодження) та визначення оптимальних шляхів поводження з ними. Відповідно до держ. класифікатора ДК 005-96 «Класифікатор відходів» та номенклатури відходів здійснюються складення і ведення паспортів відходів, паспортів місць видалення відходів, ре-

естрових карт об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів.

Держ. статистична звітність про відходи ведеться за встановленими уніфікованими формами відповідно до держ. класифікатора ДК 010-98 «Класифікатор управлінської документації», ДК 005-96 «Класифікатор відходів» та номенклатурою відходів.

При цьому номенклатура відходів, за якою ведеться держ. статистичний облік відходів, розроблюється Мінприроди України відповідно до держ. класифікатора ДК 005-96 «Класифікатор відходів» і затверджується Держстатом України.

Lit.: Величко О. М., Зеркалов Д. В. Контроль забруднення довкілля. К., 2002; Білик Г. Основи правового регулювання та управління процесом поводження з твердими побутовими відходами в Україні // Вісник Львівського університету, 2009, вип. 37 (спец. вип.).

М. К. Черкашина

ДЕРЖАВНИЙ ЛІСОВИЙ КАДАСТР – системні відомості про розподіл ліс. фонду між власниками лісів і постійними лісокористувачами, поділ усіх лісів за категоріями залежно від виконуваних ними осн. функцій, грошової оцінки та ін. дані, що характеризують кількісний і якісний стан лісів. Кадастр слід розглядати як держ. інформаційно-реєстраційну систему геопросторового положення кадастрових об'єктів, їх кількісної та якісної оцінки і прав. статусу.

Зміст, порядок і особливості ведення Д. л. к. визначаються ст. 23 ЗУ «Про охорону навколошнього природного середовища» (1991), ЛКУ (1994), Порядком ведення держ. ліс. кадастру та об-

ліку лісів, затв. постановою КМУ від 20 черв. 2007 № 848.

Відповідно до ст. 49 ЛКУ Д. л. к. на території України ведеться з метою ефективної організації охорони і захисту лісів, рац. використання ліс. фонду України, відтворення лісів, здійснення систематичного контролю за якісними і кількісними змінами лісів. Створення ліс. кадастру має важливе госп. значення, його дані використовують під час: аналізу якісних і кількісних змін у ліс. фонді; визначення потенційних можливостей отримання ліс. та похідної продукції на різних землях; оцінки діяльності лісгосп. підприємств; визначення екол. змін під впливом антропогенного чинника; вирішення завдань, що стосуються управління ліс. ресурсами. На підставі кадастру здійснюють аналітичні розробки та обґрунтують лісгосп. рішення на найближчу перспективу, визначають напрями розвитку і розміщення деревообробної промисловості, целюлозно-паперової сфери обслуговування, природ.-рекреаційних комплексів.

Д. л. к. ведеться на основі держ. зем. кадастру. Згідно з п. 7 ч. 4 Указу Президента України від 13 квіт. 2011 «Про Положення про Державне агентство лісових ресурсів України» Держлісагентство України відповідно до покладених на нього завдань веде Д. л. к. та облік лісів. Д. л. к. призначений для забезпечення органів держ. влади, органів місц. самоврядування, заінтересованих підприємств, установ, орг-цій і громадян достовірною та об'єктивною інформацією щодо природ., госп. стану та прав. режиму використання ліс. фонду України.

Д. л. к. включає: облік якісного і кількісного стану ліс. фонду України; поділ лісів на категорії залежно від осн. виконуваних ними функцій; грошову оцінку лісів (у необхідних випадках); ін. показники. Документація Д. л. к. ведеться органом виконавчої влади з питань ліс. госп-ва АРК, центр. органом виконавчої влади, що реалізує держ. політику у сфері ліс. госп-ва, на основі держ. зем. кадастру, матеріалів лісовпорядкування, інвентаризації, обстежень та обліку лісів окремо по власниках лісів і постійних лісокористувачах на підставі: матеріалів лісовпорядкування; рішень про передачу у власність, надання в постійне користування зем. ліс. ділянок, їх викуплення (викуп), зміну поділу лісів на категорії залежно від осн. виконуваних ними функцій; актів огляду місць заготівлі деревини, ін. продуктів лісу та використання корисних властивостей лісів; актів техн. приймання ліс. культур; актів переведення не вкритих ліс. рослинністю земель у вкриті ліс. рослинністю землі; актів обстеження в разі зміни категорій земель у результаті госп. діяльності, стихійних явищ та ін. факторів. Документація кадастру ведеться на основі даних держ. зем. кадастру, матеріалів лісовпорядкування, інвентаризації, обстежень та первинного обліку лісів окремо за власниками лісів і постійними лісокористувачами на підставі документів, визначених ст. 52 ЛКУ. Документація Д. л. к. може уточнюватися під час проведення чергового лісовпорядкування та держ. обліку лісів України.

Д. л. к. та облік лісів ведеться Держлісагентством за єдиною для усіх лісів системою за рахунок коштів держ. бю-